

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
SERVICE DES TRADUCTIONS DU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE LA RÉPUBLIQUE
HELLENIQUE, ATHÈNES
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, TRANSLATION SERVICE, ATHENS

-Εμβλημα-

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
1959-50-2009

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΒΕΛΙΣΙΩΤΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Αρ. Αίτησης 39614/07)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

29 Οκτωβρίου 2009

Αυτή η απόφαση θα γίνει οριστική υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει το άρθρο
44, παράγραφος 2 της Σύμβασης. Μπορεί να υποστεί διορθώσεις μορφής
(τύπου).

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΕΛΙΣΙΩΤΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Στην υπόθεση Βελισιώτη εναντίον της ΕΛΛΑΔΟΣ,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (πρώτο τμήμα),
συνεδριάζοντας σε συμβούλιο αποτελούμενο από τους :

Nina Vajic, Πρόεδρο,

Christos Rozakis,

Khanlar Hajiyev,

Dean Spielmann,

Sverre Erik Jebens,

Giorgio Malinverni,

George Nicolaou, Δικαστές,

Και από τον *Soren Nielsen*, γραμματέα του τμήματος,

Αφού διασκέφθηκε σε συμβούλιο τις 8 Οκτωβρίου 2009, εκδίδει την
ακόλουθη απόφαση που υιοθετήθηκε αυτή την ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Στην αρχή της υπόθεσης βρίσκεται μία αίτηση (Αρ. 39614/07) που στρέφεται εναντίον της Ελληνικής Κυβέρνησης και της οποίας ένας υπήκοος αυτού του Κράτους, ο *Κος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΛΙΣΙΩΤΗΣ* («ο αιτών») προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο τις 7 Ιουλίου 2007, δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης Προστασίας των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Οι αιτών εκπροσωπείται από τον *Μετρ Δ. ΤΖΙΛΑΚΑ*, Δικηγόρο Λάρισας. Η Ελληνική Κυβέρνηση («Η Κυβέρνηση») εκπροσωπείται από τους εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους (όργανα) της, τον *Κο Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ*, πάρεδρο παρά το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και την *Κα Σ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ* εισηγήτρια παρά το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

3. Στις 5 Σεπτεμβρίου 2008, η πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε να κοινοποιήσει την αίτηση στη Κυβέρνηση. Όπως το επιτρέπει το άρθρο 29, παράγραφος 3 της Σύμβασης αποφασίσθηκε επιπλέον ώστε το τμήμα να αποφανθεί συγχρόνως επί του παραδεκτού και της ουσίας της υπόθεσης.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΣΚΕΛΟΣ

ΟΙ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

4. Ο αιτών γεννήθηκε το 1966 και διαμένει στη Θεσσαλονίκη. Είναι Ιερέας.
5. Στις 5 Σεπτεμβρίου 2000, η ανώνυμος εταιρεία Μ. κατέθεσε ποινική μήνυση για αισχροκέρδεια εναντίον τεσσάρων προσώπων μεταξύ των οποίων απεικονίζεται ο αιτών.
6. Στις 11 Νοεμβρίου 2000, ο Πρόεδρος Πλημμελειοδικών της Λάρισας άσκησε ποινικές διώξεις εναντίον του αιτούντος για αισχροκέρδεια και διέταξε την ανάκριση της υπόθεσης.
7. Στις 7 Μαΐου 2003, ο Πρόεδρος Πλημμελειοδικών της Λάρισας πρότεινε την παραπομπή του αιτούντος σε εκδίκαση.
8. Στις 29 Ιουνίου 2004, το Συμβούλιο Εφετών του Πλημμελειοδικείου της Λάρισας παρέπεμψε τον αιτούντα σε εκδίκαση (αρ. απόφασης 251/2004).
9. Στις 12 Ιουλίου 2004, ο αιτών άσκησε έφεση εναντίον της απόφασης 251/2004.
10. Στις 28 Ιανουαρίου 2005, το συμβούλιο εφετών του Εφετείου της Λάρισας επικύρωσε την απόφαση 251/2004 (αρ. απόφασης 48/2005).
11. Στις 2 Μαρτίου 2005, ο αιτών προσέφυγε στον Άρειο Πάγο εναντίον της απόφασης 48/2005.
12. Στις 4 Αυγούστου 2006, το συμβούλιο εφετών του Αρείου Πάγου επικύρωσε την απόφαση 48/2005 και παρέπεμψε τον αιτούντα σε εκδίκαση (αρ. απόφασης 1661/2006).
13. Μετά από αναβολή, η ακρόαση της υπόθεσης έλαβε χώρα στις 7 Μαΐου 2008, ημερομηνία κατά την οποία το Κακουργιοδικείο της Λάρισας απήλλαξε τον αιτούντα (αρ. απόφασης 268/2008).

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΚΕΛΟΣ (ΝΟΜΙΚΑ)

1. ΕΠΙ ΤΗΣ ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ.

14. Ο αιτών ισχυρίζεται ότι η διάρκεια της διαδικασίας αγνόησε την αρχή της «εύλογης προθεσμίας» όπως προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης, όπως διατυπώνεται:

«Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα ώστε η υπόθεση του να ακουστεί δίκαια (...) μέσα σε εύλογη προθεσμία, από ένα δικαστήριο (...) το οποίο θα αποφασίσει (...) για το βάσιμο κάθε κατηγορίας για ποινικά θέματα η οποία στρέφεται εναντίον του».

15. Η Κυβέρνηση αντιτίθεται στην θέση αυτή. Ισχυρίζεται ότι όσο αφορά την προδικασία, η υπόθεση διεκπεραιώθηκε τάχιστα. Γενικώς, η Κυβέρνηση εκτιμά ότι λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα της καταγγελλόμενης πράξης και το γεγονός ότι πολλά πρόσωπα είχαν εμπλακεί στην υπόθεση, η συνολική της διάρκεια δεν ήταν υπερβολική.

16. Η περίοδος προς εξέταση άρχισε στις 11 Νοεμβρίου 2000 με την θέσπιση ποινικών διώξεων εναντίον του αιτούντος και τελείωσε στις 7 Μαΐου 2008 με την απόφαση 268/2008 του Κακουργιοδικείου της Λάρισας. Η υπόθεση διήρκησε λοιπόν επτά χρόνια και έξι μήνες περίπου για βαθμό δικαστηρίου.

A. Επί του παραδεκτού

17. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αίτηση δεν είναι προφανώς αβάσιμη με την έννοια του άρθρου 35, παράγραφος 3 της Σύμβασης. Επισημαίνει επιπλέον ότι δεν αντιτίθεται σε κανένα άλλο λόγο अपαράδεκτου. Αρμόζει λοιπόν να την κηρύζουμε παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

18. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας μίας δίκης εκτιμάται ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης και λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που καθιερώνει η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, ιδιαίτερα την πολυπλοκότητα της υπόθεσης, τη συμπεριφορά του αιτούντος και αυτή των αρμόδιων αρχών (δείτε μεταξύ πολλών άλλων, *Pélissier et Sassi* εναντίον της Γαλλίας (GC), αρ. 25444/94, παράγραφος 67, ΕΔΑΔ 1999-II).

19. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο διαπραγματεύθηκε επανειλημμένα υποθέσεις που εγείρουν θέματα όμοια με αυτά της προκειμένης περίπτωσης και διαπίστωσε την παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης (δείτε *Pélissier et Sassi*, ανωτέρω).

20. Αφού εξέτασε όλα τα στοιχεία που του υποβλήθηκαν, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εκτιμά ότι η Κυβέρνηση δεν εξέθεσε κανένα γεγονός ούτε επιχείρημα που να μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετικό συμπέρασμα στην παρούσα περίπτωση. Ιδιαίτερα, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο σημειώνει ότι το στάδιο της προδικασίας εξαπλώθηκε σε πέντε χρόνια και ένδεκα μήνες περίπου. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο λοιπόν θεώρησε ήδη ότι μία παρόμοια διάρκεια για τη φάση μόνο της ανάκρισης ακόμη και σε μία υπόθεση η οποία παρουσιάζει μία κάποια πολυπλοκότητα, δεν είναι κατά κανόνα συμβατή με

την απαίτηση ταχύτητας που ορίζει το άρθρο 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης (δείτε *Vachev* εναντίον της Βουλγαρίας αρ. 42987/98, 8 Ιουλίου 2008, ΕΔΑΔ 2004-VIII). Τίποτα στις εξηγήσεις της Κυβέρνησης δεν είναι ικανό να θέσει εκ νέου υπό αμφισβήτηση μία τέτοια διαπίστωση. Ενόψει των ανωτέρω και λαμβάνοντας υπόψη την νομολογία του στα θέματα αυτά, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εκτιμά ότι στη προκειμένη περίπτωση η διάρκεια της επίδικης διαδικασίας ήταν υπερβολική και δεν ανταποκρίνεται στην απαίτηση της «εύλογης προθεσμίας».

Συνεπώς, υπήρξε παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1.

II. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

21. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης

«Εάν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κηρύσσει ότι υπήρξε παράβαση της Συνθήκης ή των Πρωτοκόλλων της και εάν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει να εξαλείψουμε παρά μόνο ατελώς τις συνέπειες αυτής της παράβασης, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο παρέχει στον ζημιωθέντα διάδικο, εάν συντρέχει λόγος, δίκαιη ικανοποίηση.

A. Ζημιά

22. Ο αιτών ζητά 96.000 Ευρώ ως υλική βλάβη (ζημιά) που υπέστη, ποσό που θα αντιστοιχούσε στους μισθούς του Ιερέα που δεν εισέπραξε κατά την διάρκεια της εκκρεμοδικίας της υπόθεσης του. Ζητά επιπλέον 100.000 Ευρώ ως ηθική αποζημίωση που υπέστη λόγω της διάρκειας της εν λόγω διαδικασίας (δίκης).

23. Όσο αφορά την υλική ζημιά, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος (συνάφεια) μεταξύ αυτής της αξίωσης και της ισχυριζόμενης παράβασης. Σχετικά με την ηθική βλάβη, η διαπίστωση παράβασης θα αποτελούσε επαρκής δίκαιη ικανοποίηση. Διαδοχικά, η Κυβέρνηση θεωρεί ότι το ποσό επιδίκασης από αυτής της απόψεως δεν θα μπορούσε να υπερβεί τα 1.000 Ευρώ.

24. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η διαπίστωση παράβασης της Σύμβασης στην οποία έφθασε προκύπτει αποκλειστικά από κακή εκτίμηση του δικαιώματος του ενδιαφερόμενου να δει να εξετάζεται η υπόθεση του μέσα σε «εύλογη προθεσμία». Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, δεν διακρίνει συνάφεια μεταξύ της παράβασης που διαπιστώθηκε και μίας κάποιας υλικής ζημιάς από

την οποία ο αιτών θα μπορούσε να υποφέρει. Συντρέπει λοιπόν λόγος να απορρίψουμε αυτή τη πλευρά των αξιώσεων του. Αντιθέτως, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εκτιμά ότι ο αιτών υπέστη μία κάποια ηθική αδικία λόγω της υπερβολικής διάρκειας της διαδικασίας (δίκης) που δεν αντισταθμίζει επαρκώς η διαπίστωση της παράβασης της Συνθήκης. Αποφαίνοντας δίκαια, του παρέχει 8.000 Ευρώ για το λόγο αυτό, επιπλέον κάθε ποσό που μπορεί να οφείλεται ως φόρος.

B. Έξοδα και δικαστικά έξοδα

25. Ο αιτών δεν παρουσιάζει καμία αίτηση για έξοδα και δικαστικά έξοδα. Συνεπώς, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν συντρέπει λόγος να του παρέχει ποσό για τον λόγο αυτό.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

26. Το Δικαστήριο κρίνει κατάλληλο να υπολογίσει το ποσοστό των τόκων υπερημερίας επί του επιτοκίου της διευκόλυνσης του οριακού δανείου της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίους βαθμούς.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. Κηρύσσει την αίτηση παραδεκτή.

2. Ορίζει ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης.

3. Ορίζει ότι

α) το εναγόμενο Κράτος οφείλει να καταβάλλει στην αιτούντα μέσα σε τρεις μήνες αρχής γινομένης από την ημέρα που η απόφαση θα καταστεί οριστική, σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 2 της Σύμβασης, οκτώ χιλιάδες (8.000 €) Ευρώ για ηθική ζημιά, επιπλέον κάθε ποσό που μπορεί να οφείλεται ως φόρος.

β) αρχής γινομένης από την λήξη της ανωτέρω ειρημένης προθεσμίας και μέχρι την καταβολή, αυτό το ποσό θα προσαυξηθεί μ' ένα απλό τόκο σε ποσοστό ίσο με αυτό της διευκόλυνσης οριακού δανείου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που εφαρμόζεται κατά την περίοδο αυτή και αυξάνεται κατά τρεις εκατοστιαίους βαθμούς.

4. Απορρίπτει την αίτηση δίκαιης ικανοποίησης για το επιπλέον.

Έγινε στη γαλλική, και στη συνέχεια κοινοποιήθηκε γραπτώς τις 29 Οκτωβρίου 2009, σε εφαρμογή του άρθρου 77, παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού.

Soren Nielsen

Γραμματέας

Nina Vajic

Πρόεδρος